R E G U L A M I N

czyli

Porządek dzienny, przepisany dla Ubogich katolickich w Śpitalu św. Ducha w Gostyniu.

Śpital św. Ducha, w roku 1301 fundowany przez śp. Mikołaja Przedpełkowicza, wojewodę kaliskiego, dziedzica dóbr Starogostyńskich i miasta Gostynia, połączony z kościołem parafialnym w Starym-Gostyniu przez erekcyą Najprzewielebniejszego X. Biskupa poznańskiego Andrzeja I Szymonowicza, potwierdzoną przez Andrzeja IV z Bnina r. 1443, jest instytucyą kościelną rzymsko-katolicką, której zadaniem jest ubogim godnym dawać przytułek na starość, aby resztę życia mogli poświęcić na chwałę Bożą i na przygotowanie się do szczęśliwej wieczności.

§ 1.

W tym celu ubodzy śpitalni wstawają latem o godzinie szóstej, zimą o godzinie siódmej po zadzwonieniu przez Starszego. Każdy (ubogi lub uboga), wstawszy rano, zmówić powinien trzy Ojcze nasz, trzy Zdrowaś Maryo i jedno Wierzę w Boga za Dobrodziejów żywych i zmarłych, osobliwie za duszę wspaniałomyślnego fundatora śp. Mikołaja Przedpełkowicza i wszystkich X.X. Proboszczów śpitalnych.

§ 2.

W pół godziny później, za drugiem zadzwonieniem, schodzą się wszyscy ubodzy śpitalni do wielkiej stancyi czyli do kaplicy na modlitwy poranne, z książki do nabożeństwa X. Arcybiskupa Dunina-Stablewskiego i na medytacyę czyli rozmyślanie. Potem idą do kościoła najbliższego na Mszą św., której słuchają nabożnie w miejscu dla nich przeznaczonem, nie wymagając od nikogo jałmużny. Po Mszy św. wracają do śpitala, każdy do swego pomieszkania,

gdzie po śniadaniu zajmują się pracą. Nie zajęci pracą, o godzinie 8 lub 8 1/2 stósownie do pory roku, schodzą się znowu do kaplicy dla odprawienia Godzinek i śpiewania Pieśni kościelnych lub czytania pobożnego.

§ 3.

O godzinie 12 w południe każdy spożywa swój obiad, odmawiając modlitwę przed jedzeniem i po jedzeniu.

Po obiedzie każdy zajmuje się pracą. Ci zaś, którzy nie pracują, o godzinie 2 na znak dzwonka schodzą się do kaplicy na koronkę różańcową i śpiewanie Pieśni lub czytanie pobożne.

O godzinie 6 kolacya, którą każdy spożywa w swej izbie.

§ 4.

Wieczorem o 1/2 8 godzinie Starszy zadzwoni na modlitwy wieczorne, i na rachunek sumienia, połączony z doskonałym żalem za grze-

grzechy,potem przeczyta punkta medytacyi czyli rozmyślania na dzień następny z książki Tomasza a Kempis „O naśladowaniu Chrystusa" lub X.Awancina „Rok Chrystusowy" lub z innej odpowiedniéj książki.W końcu wszyscy zmówią trzy Ojcze nasz,trzy Zdrowaś Maryo i jedno Wierzę w Boga,ofiarując to za wszystkich zmarłych i za Przełożonych.

Po godzinie 1/2 9 każdy udaje się do swej izby na spoczynek a dom śpitalny zamyka się.

§ 5.

W niedziele i święta wszyscy,z wyjątkiem obłożnie chorych,obowiązani są do słuchania Mszy św.i kazania i poleca im się udział w nabożeństwie po południu oraz czytanie na przemian Dziejów biblijnych i katechizmu, Żywotów Świętych,Intencyi miesięcznych Apostolstwa modlitwy czyli Posłańca Serca Jezusowego,Głosów katolickich,Przewodnika katolickiego itd.

§ 6.

Co miesiąc przystępują spitalnicy do spowiedzi i komunii św. w najbliższym kościele. Dla uczczenia Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie i dla uproszenia sobie wszelkich łask potrzebnych poleca się śpitalnikom po kolei odprawiać codzień godzinę Adoracyi a co piątek obchodzić stacye Drogi krzyżowej.

§ 7.

W przypadku choroby któregokolwiek ubogiego lub ubogiej w śpitalu powinny zdrowe osoby troskliwie ich pielęgnować i wszelką potrzebną posługę po kolei świadczyć, pamiętając o zachęcie Pana Jezusa: „Co chcecie, aby wam inni czynili, to wy im też czyńcie". Jeżeli choroba jest niebezpieczną, musi Starszy niezwłocznie uwiadomić o tem Księdza najbliższego, aby chora osoba wcześnie opatrzoną została Sakramentami św. i zawezwać lekarza katolickiego. lub przewieść ją do Szpitala Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo na koszt kasy komunalnej miasta Gorlycia.

§ 8.

Gdy dla odwiedzenia chorego kapłan z Najśw.Sakramentem przyjdzie do śpitala, powinni wszyscy śpitalnicy - o ile możności- przybyć na uczczenie Pana Jezusa i klęcząc nabożnie,modlić się za chorą osobę o wyjednanie dla niej pocieszenia i miłosierdzia Bożego.Skoro zaś umrze,powinni wszyscy śpitalnicy iść na pogrzeb,polecając duszę Panu Bogu i modlitwy odpustowe przynajmniéj przez trzy dni za nią ofiarować.

§ 9.

Wszyscy ubodzy śpitalni z pensyą i bez pensyi powinni być przyzwoicie ubrani „choć ubogo ale chędogo".O czystość i porządek w swej izbie każdy dbać musi z osobna,a w sieniach,na podwórzu,w ogrodzie i naokoło śpitala porządek utrzymywać muszą śpitalnicy po kolei,czego Starszy dopilnuje.W śpitalu i poza śpitalem zachować powinni

wszyscy zgodę, miłość chrześciańską, skromność pobożność i trzeźwość, unikając zarazem wszelkiego plotkarstwa, obmów ludzkich, co ubogim, z miłosierdzia żyjącym, bynajmniej nie przystoi.

§ 10.

Żadnéj osobie ze śpitala nie wolno oddalić się ponad 2 dni bez pozwolenia X. Zastępcy Przewodniczącego; do opuszczenia zaś śpitala na czas dłuższy potrzebne jest pozwolenie całego Dozoru śpitalnego.

W przypadkach nieporozumienia lub poróżnienia się pomiędzy spitalnikami nie wolno nikomu na własną rękę wymierzać sprawiedliwości, lecz trzeba prosić Przełożonych śpitala o sprawiedliwe rozsądzenie.

§ 11.

Gdyby ktoś ze śpitalników niechciał się zastósować do tego porządku i przekraczał go rozmyślnie lub prowadził życie gorszące, mianowicie przez pijaństwo, kłótliwość,

nieposłuszeństwo, żebranie po ulicy lub po domach, ma być napomniany pierwszy raz przez X. Zastępcę, drugi raz przez X. Proboszcza śpitalnego a gdyby to nie pomogło, winien być wydalony ze śpitala przez cały Dozór śpitalny, który o tym przypadku zaraz doniesie Wysokiej Władzy Duchownéj.

§ 12.

W myśl pobożnego Fundatora, który szczególne miał przywiązanie do zakonu św. Benedykta i na pamiątkę, że na mocy fundacyi z r. 1301 przez blisko sześć wieków XX. Benedyktyni z klasztoru w Lubiniu byli proboszczami Starogostyńskimi i równocześnie proboszczami Śpitala św. Ducha w Gostyniu od roku 1301 aż do roku 1874 tj. aż do zgonu X. Władysława Wojciechowskiego, ostatniego Benedyktyna, poleca się Śpitalnikom przyjąć trzeci zakon św. Benedykta, o ile przedtem nie przyjęli innego trzeciego zakonu, aby wedle możności

naśladując cnoty tego świętego zakonodawcy

i prosząc go o przyczynę do Pana Boga, za-

pewnili sobie potężną jego opiekę w życiu

a szczególnie w godzinę śmierci, oraz szczę -

śliwość wiekuistą w niebie!

Stary Gostyń i Gostyń, dnia 1. Stycznia 1910.

Dozór katol.-kościelnego Śpitala św. Ducha:

Ks. Dr. Ludwik Sobkowski,

proboszcz Starogostyński i śpitalny,

przewodniczący.

A. Jaskowski: Roman Jóźwiakowski

Jan Rybarczyk

Powyższy regulamin zatwierdzamy.

Poznań, dnia 30 grudnia 1909r.
Konsystorz Jeneralny Administratorski
L.S. X. D a l b o r.

----oooooooooooo----

Zgodność z oryginałem poświadcza niniejszem

Stary Gostyń, dnia 14 Marca 1910.

X. Sobkowski.